

Meldcode Kindermishandeling en/of Huiselijk geweld
Meldcode met afwegingskader

Basisschool met de Bijbel Van Damschool

1. Inhoudsopgave

2. Inhoudsopgave.....	2
3. Voorwoord.....	3
4. Het bevoegd gezag van Basisschool met de Bijbel Van Damschool	
5. Overzicht Wettelijk verplichte stappen van de meldcode.....	5
6. Toelichting bij stappen van de verbeterde meldcode.....	6
6.1 Stappen bij acuut gevaar	
6.2 Stap 1: Breng de signalen in kaart	
6.3 Stap 2: Overleg met deskundige professionals en/of Veilig Thuis	
6.4 Stap 3: Ga in gesprek met de betrokkene	
6.5 Stap 4 en 5: Weeg het geweld en/of onveiligheid en beslis.	
Toelichting afwegingsvragen meldcode, het afwegingskader.....	8
7. Als zorgen blijven bestaan.....	11
8. De bodemeisen: vereisten voor het organiseren of bieden van goede hulp.....	12
9. Dossiervorming.....	13
Bijlage 1: Wettelijke verplichtingen van de organisatie.....	15
Bijlage 2: Verdeling van verantwoordelijkheden.....	17
Bijlage 3: Professionele normen m.b.t. de melden Veilig thuis.....	18
Bijlage 4: Definities en voorbeelden acute, structurele onveiligheid en disclosure.....	19
Bijlage 5: Kinderparticipatie.....	21

Colofon

Bronvermelding: THG, Trainers Huiselijk Geweld

LVAK, Landelijke Vakgroep Aandachtsfunctionaris Kindermishandeling.

Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen.

Rijksoverheid

Redactie: Anja Rosendaal Coaching Training & Advies

Uitgave: 14 maart 2019

1. Voorwoord

Het is voor scholen en instellingen verplicht om een meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling te hebben. Inspectie van onderwijs ziet bij alle scholen en instellingen toe op de naleving van dit wettelijk voorschrift.

Beroepskrachten die werken met jongeren, zijn verplicht een meldcode te gebruiken bij signalen van huiselijk geweld of kindermishandeling. De meldcode draagt eraan bij, dat bij signalen op dit gebied snel en adequaat hulp kan worden geboden.

Vijf stappen van de meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling

In de meldcode moeten in ieder geval vijf stappen zijn opgenomen. Vanaf 1 januari 2019 is het tevens verplicht om bij stap 4 en 5 van de meldcode een afwegingskader op te nemen.

De wet verplicht u om met een meldcode te werken?

De Wet meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling is een verzamelwet. Dit betekent dat in de Wet meldcode wordt aangegeven welke artikelen in andere wetten moeten worden gewijzigd.

Hierdoor wordt de verplichte meldcode beschreven in de wetten van het onderwijs.

De volgende wetten zijn aangepast op de wettelijke kaders van de meldcode:

- Wet Centraal Orgaan opvang asielzoekers;
- Leerplichtwet 1969;
- Wet educatie en beroepsonderwijs;
- Wet op de expertisecentra;
- Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek;
- Wet op het primair onderwijs;
- Wet op het voortgezet onderwijs;
- Wet kinderopvang en kwaliteitseisen peuterspeelzalen;
- Kwaliteitswet zorgorganisaties;
- Wet maatschappelijke ondersteuning;
- Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg;
- Jeugdwet;
- Wet publieke gezondheid.

Geweld in een onderwijsrelatie

Geweld in een onderwijsrelatie, gepleegd door een professional ten opzichte van een leerling, valt buiten het bereik van de meldcode. In dat geval zijn andere wetgevingen en stappen aan de orde, zoals het informeren van de leidinggevende en/of de directie en het inschakelen van de betreffende inspectie.

Geweld tussen leerlingen

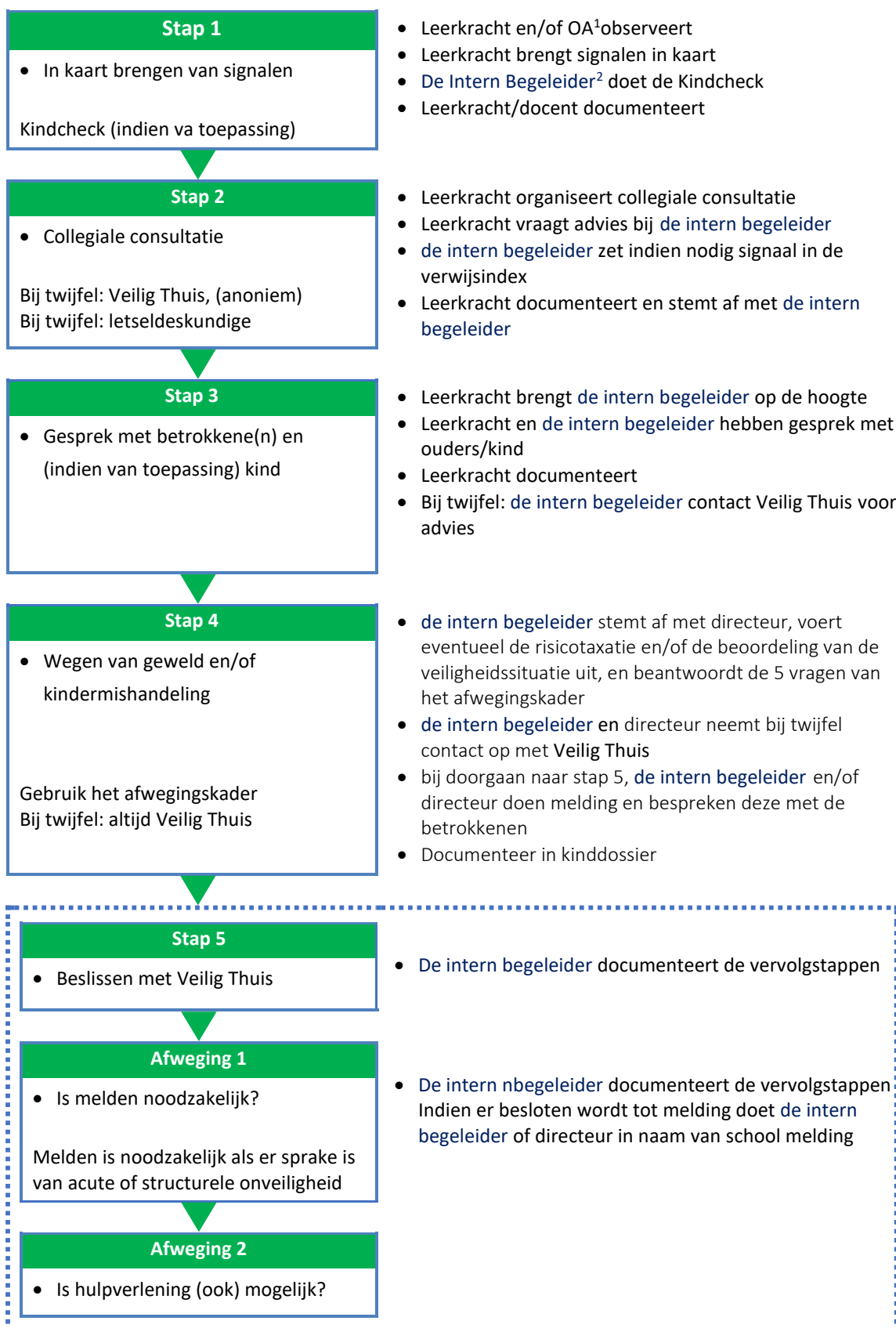
Signalen over mogelijk geweld gepleegd tussen leerlingen op een school, valt niet onder het stappenplan van de meldcode. Deze signalen behoren te worden gemeld bij de leidinggevende of de directie.

2. Het bevoegd gezag van Instelling

Overwegende dat [Basisschool met de Bijbel Van Damschool](#) verantwoordelijk is voor een goede kwaliteit van de dienstverlening aan betrokkenen en dat deze verantwoordelijkheid zeker ook aan de orde is in geval van dienstverlening aan betrokkenen die (vermoedelijk) te maken hebben met huiselijk geweld of kindermishandeling;

- dat van de beroepskrachten die werkzaam zijn bij [Basisschool met de Bijbel Van Damschool](#) op basis van deze verantwoordelijkheid wordt verwacht dat zij in alle contacten met betrokkenen attent zijn op signalen die kunnen duiden op huiselijk geweld of kindermishandeling en dat zij effectief reageren op deze signalen;
- dat [Basisschool met de Bijbel Van Damschool](#) een meldcode wenst vast te stellen zodat de beroepskrachten die binnen [Basisschool met de Bijbel Van Damschool](#) werkzaam zijn weten welke stappen van hen worden verwacht bij signalen van huiselijk geweld of kindermishandeling;
- dat [Basisschool met de Bijbel Van Damschool](#) in deze meldcode ook vastlegt op welke wijze zij de beroepskrachten bij deze stappen ondersteunt;
- dat onder *huiselijk geweld* wordt verstaan: lichamelijk, geestelijk of seksueel geweld, of bedreiging daarmee door iemand uit de huiselijke kring. Waarbij onder geweld wordt verstaan: de fysieke, seksuele, psychische of economische aantasting van de persoonlijke integriteit van het slachtoffer.
Daaronder worden ook begrepen ouderenmishandeling, geweld tegen ouders, vrouwelijke genitale verminking, huwelijksdwang en eengerelateerd geweld. Tot de huiselijke kring van het slachtoffer behoren: familieleden, huisgenoten, de echtgenoot of voormalig echtgenoot, of (ex-) partner, mantelzorgers;
- dat onder *kindermishandeling* wordt verstaan: elke vorm van een voor een minderjarige bedreigende of gewelddadige interactie van fysieke, psychische of seksuele aard, die de ouders of andere personen ten opzichte van wie de minderjarige in een relatie van afhankelijkheid of van onvrijheid staat, actief of passief opdringen, waardoor ernstige schade wordt berokkend, of dreigt te worden berokkend aan de minderjarige in de vorm van fysiek of psychisch letsel. Daaronder is ook begrepen eengerelateerd geweld, huwelijksdwang, vrouwelijke genitale verminking en het als minderjarige getuige zijn van huiselijk geweld tussen ouders en/of andere huisgenoten;
- dat onder beroepskracht in deze code wordt verstaan: de beroepskracht die voor [Basisschool met de Bijbel Van Damschool](#) werkzaam is en die in dit verband aan betrokkenen van de organisatie zorg, begeleiding, onderwijs, of een andere wijze van ondersteuning biedt;
- dat onder cliënt in deze code wordt verstaan: iedere persoon aan wie de beroepskracht zijn professionele diensten verleent.
- In aanmerking nemende de wet Algemene verordening AVG; de Jeugdwet en de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) 2015, en het privacyreglement van [Basisschool met de Bijbel Van Damschool](#) .

3. Overzicht Wettelijke verplichte stappen van de verbeterde meldcode

¹ Onderwijs assistent, Leerkrachtondersteuner. Conciërge.

² Intern begeleider, Bouwcoördinator, Teamleider, Maatschappelijk werk, Orthopedagoog, Aandachtsfunctionaris kindermishandeling

4. Toelichting bij stappen van de verbeterde meldcode

5.1 Stappen bij acuut gevaar

Blijkt uit waarneming of informatie dat er acuut gevaar dreigt:

- Bij geweld of onveiligheid: contact politie op telefoonnummer 112.
- Bij geweld, onveiligheid of onvoldoende basiszorg: contact het Crisis Interventieteam.
- Bij onveiligheid door psychiatrische problematiek: contact de GGZ Crisisdienst.
- Bij zorgen over jeugdige (of broer/zus) die een beschermingsmaatregel heeft: de Gecertificeerde Instelling.
- Voor advies en onderzoek: Veilig Thuis

Ga door naar stap 1.

5.2 Stap 1. Breng signalen in kaart

Constater de (mogelijke) signalen.

- Toets of onderbuikgevoelens onderbouwd kunnen worden door feiten die zijn: gezien, gehoord of geroken.
- Stel vast welke feiten je hebt geconstateerd.
- Bedenk welke informatie nog nodig is om een inschatting te maken.
- Bedenk wie er betrokken dienen te worden (let op gezaghebbende ouder).

Ga in gesprek met betrokkene(n):

- Deel deze feiten en vraag naar herkenning.
- Verhelder de situatie en stel verdiepingsvragen en maak hierbij eventueel gebruik van de signalenlijst of verdiepingsinstrumenten.
- Vat de kernpunten samen en stel vervolgacties vast: collegiale consultatie, consultatie met expert, (spoed)hulpverlening en concrete tijdsafspraken over terugkoppeling en vervolg.
- Weeg intern: toets, oordeel en maak hierbij eventueel gebruik van instrumenten zoals de signalenlijst.
- Houd in het dossier zorgvuldig verslag bij van vermoedens en feiten, overleg en overwegingen, besluiten en handelen.
- Voeg de verwijzindex risicojongeren (VIR) in wanneer de organisatie kinderen en jongeren heeft waarbij er een bedreiging is van de ontwikkeling van deze kinderen en jongeren en wanneer de organisatie is aangesloten op de (VIR). De VIR heet in elke regio anders. De VIR kan in stap 1 of stap 3 worden opgenomen en een signaal kan in elke stap worden afgegeven.

Ga door naar stap 2.

5.3 Stap 2. Overleg met deskundige professionals en/of Veilig Thuis

Overleg met een deskundige collega:

- Bespreek feitelijke signalen, krachten en zorgen ten aanzien van het vermoeden van partnergeweld, kindermishandeling of ouderenmishandeling.
- Toets de interne weging uit stap 1.
- Bedenk welke vervolgacties nodig zijn:
- Overweeg consultatie bij een expert (Veilig Thuis).
- Stel bodemeisen vast vanuit de organisatie.
- Stel vast wat vervolgstappen zijn als resultaat uitblijft.

Consulteer een expert over:

- Partnergeweld, kindermishandeling en ouderenmishandeling: aandachtsfunctionaris huiselijk geweld, kindermishandeling of ouderenmishandeling bij Veilig Thuis
- Eergerelateerd geweld (EEG): aandachtsfunctionaris EEG bij de politie of Veilig Thuis.

Overleg en stem af met Veilig Thuis:

- Indien sprake is van een (mogelijk) strafbaar feit, ernstige vormen van lichamelijke mishandeling of verwaarlozing, seksueel misbruik, eergerelateerd geweld, vrouwelijke genitale verminking of huwelijksdwang.
- Om mede de dreiging in te schatten.

U kunt altijd anoniem advies vragen bij een deskundige collega, aandachtsfunctionaris of expert. Dat wil zeggen dat u bij het advies vragen de persoonsgegevens niet deelt.

- Houd in het dossier zorgvuldig verslag bij van vermoedens en feiten, overleg en overwegingen, besluiten en handelen.

Ga door naar stap 3.**5.4 Stap 3. Ga in gesprek met de betrokkenen****Bereid het gesprek voor:**

- Bedenk het doel.
- Bedenk welke feiten je gaat benoemen.
- Bedenk welke bodemeisen je gaat stellen.
- Bedenk wat de vervolgstappen zijn indien het niet lukt om overeenstemming te bereiken over wat er minimaal moet gebeuren.
- Bedenk wie er betrokken dienen te worden (let op gezaghebbende ouder).

Ga in gesprek met betrokkene(n):

- Deel feitelijke signalen, krachten en zorgen.
 - Verhelder de situatie.
 - Stel vast wat er minimaal moet gebeuren.
 - Bespreek welke vorm van hulp en welke acties minimaal nodig zijn om dat te bereiken.
 - Stel vast wat vervolgstappen zijn als resultaat uitblijft.
-
- Houd in het dossier zorgvuldig verslag bij van vermoedens en feiten, overleg en overwegingen, besluiten en handelen.

Ga naar stap 4 en 5.**5.5 Stap 4 en 5. Weeg het geweld en/of onveiligheid en beslis**

- Weeg af en beslis met het afwegingskader stel hierbij de afwegingsvragen 1 t/m 5.
- Beslis vervolgens om te melden bij Veilig Thuis en/of hulp te organiseren, afhankelijk van de uitkomsten van de antwoorden op de afwegingsvragen.

Let op! De antwoorden op de afwegingen moeten worden opgevolgd met de daaruit volgende acties. Twijfel je over de weging en/of antwoorden op de afwegingsvragen? Contact dan Veilig Thuis en vraag hen om mee te wegen.

Houd in het dossier zorgvuldig verslag bij van vermoedens en feiten, overleg en overwegingen, besluiten en handelen.

5. Toelichting afwegingsvragen, Het afwegingskader.

Onderstaand een toelichting op de 5 afwegingsvragen uit Stap 5 van het Stappenplan.

NB. Alvorens actie te ondernemen, kan de professional altijd opnieuw conform Stap 2 van het Stappenplan advies inwinnen bij een deskundig collega of Veilig Thuis. De professional legt in het dossier vast welke inschatting hij heeft gemaakt en op basis waarvan, welke acties hij heeft ondernomen, wie hij daarover heeft geïnformeerd en/of toestemming heeft gevraagd en welke vervolgspraken zijn gemaakt.

Afweging 1: Vermoeden

Heb ik op basis van de Stappen 1 tot en met 4 van het Stappenplan, nog steeds een vermoeden van (dreigende) kindermishandeling?

- Nee: Meldcode afsluiten en vastleggen in dossier, zo nodig hulp organiseren.
- Ja: Ga verder met afweging 2.

Als na het doorlopen van Stap 4 het vermoeden van (dreigende) kindermishandeling is weggenomen, sluit de professional de meldcode af en noteert de overwegingen die tot deze conclusie hebben geleid in het dossier.

Het kan voorkomen dat er wel zorgen zijn, maar dat deze zorgen geen (dreigende) kindermishandeling betreffen. Een voorbeeld hiervan is pedagogische onmacht van ouders zonder dreiging voor de veiligheid van het kind. Ook dan sluit de professional de meldcode af en noteert deze conclusie in het dossier. De professional organiseert zo nodig hulp. Wanneer op basis van de Stappen 1 tot en met 4 van het Stappenplan het vermoeden van (dreigende) kindermishandeling niet is weggenomen, wordt de tweede afwegingsvraag gesteld.

Afweging 2: Veiligheid

Schat ik op basis van de Stappen 1 tot en met 4 van het Stappenplan in dat er sprake is van acute en/of structurele onveiligheid?³

- Nee: Ga verder met afweging 3.
- Ja: Meld – zo mogelijk na informeren en toestemming betrokkenen – bij Veilig Thuis.

Professionele norm 1:

Het melden van vermoedens van kindermishandeling is de professionele norm als sprake is van acute en/of structurele onveiligheid.

In Stap 5 van de meldcode schat een professional de aard en de ernst van (de dreigende) kindermishandeling in. Het is de bedoeling dat ernstige (acuut en/of structureel) onveilige situaties worden gemeld bij Veilig Thuis. Met deze melding kan Veilig Thuis vroegere, actuele maar ook eventuele toekomstige meldingen van (vermoedens van) kindermishandeling over de betrokkenen combineren. Professionals die na melding (ook) zelf hulp kunnen bieden, overleggen vervolgens met Veilig Thuis over de vervolgstappen en de verdeling van verantwoordelijkheden.

³ Zie voor definities en voorbeelden: Bijlage Acute en structurele onveiligheid en onthulling.

Afweging 3: Hulp

Ben ik in staat effectieve hulp te bieden of te organiseren om (dreigende) kindermishandeling af te wenden en te monitoren?

- Nee of weet niet: Meld - zo mogelijk na informeren en toestemming betrokkenen - bij Veilig Thuis.
- Ja: Ga verder met afweging 4.

Professionele norm 2:

Het melden van (vermoedens van) kindermishandeling is de professionele norm in niet- acuut onveilige en niet structureel onveilige situaties waarin de professional meent dat hij, gelet op zijn competenties, verantwoordelijkheden en professionele grenzen, in onvoldoende mate effectieve hulp kan bieden of organiseren.

In deze afwegingsvraag staan de mogelijkheden van de professional, diens organisatie en diens samenwerkingspartners centraal. De vraag of de professional in staat is hulp te bieden of te organiseren om (dreigende) kindermishandeling te stoppen, leidt tot een melding indien de professional vanwege de aard van diens professe binnen de (samenwerkings-) mogelijkheden van diens organisatie:

- onvoldoende mogelijkheden heeft om zich een actueel beeld van de veiligheid te vormen en/of
- onvoldoende zicht kan krijgen of houden op de feiten die ten grondslag liggen aan de mogelijk
- geconstateerde onveiligheid en/of
- onvoldoende mogelijkheden heeft om passende en samenhangende hulp te bieden of te organiseren, met veiligheid als resultaat.

Bij effectieve hulp rond kindermishandeling zijn veiligheid en herstel de hoofddoelen, ook wanneer de professional is betrokken bij de aanpak van een deelprobleem. Goede hulp is gericht op alle leden in een (gezins-)systeem: minderjarigen en volwassenen, pleger(s) en slachtoffer(s). Er wordt met alle betrokkenen effectief samengewerkt in het maken, uitvoeren, monitoren en evalueren van veiligheids- en hulpplannen. En er is sprake van multidisciplinaire samenwerking, waarin er mogelijkheden zijn voor (het organiseren en monitoren van) gespecialiseerde hulp en waarin samenwerkingsafspraken zijn gemaakt over casusregie.

Afweging 4: acceptatie

Aanvaarden de betrokkenen hulp om (dreigende) kindermishandeling af te wenden en zijn zij bereid en in staat zich hiervoor in te zetten?

- Nee of weet niet: Meld - zo mogelijk na informeren en toestemming betrokkenen – bij Veilig Thuis.
- Ja: Hulp bieden of organiseren, ga verder met afweging 5.

Professionele norm 3:

Het melden van (vermoedens van) kindermishandeling is de professionele norm indien een professional hulp biedt of organiseert om een cliënt te beschermen tegen (het risico op) kindermishandeling en de professional constateert dat de onveiligheid niet stopt of zich herhaalt.

In deze afwegingsvraag staan de mogelijkheden van de betrokkenen tot het aanvaarden van hulp bij (dreigende) kindermishandeling centraal. Bij deze afwegingsvraag gaat het erom dat de betrokkenen, alle leden van het (gezins-)systeem, en ook het (breder) netwerk van (informele) steunfiguren bereid en in staat zijn de voorgestelde hulp constructief aan te gaan.

In het afwegingskader leidt de vierde afwegingsvraag tot een melding indien hulp niet wordt geaccepteerd. Vaak is bij aanvang niet helemaal duidelijk hoezeer de betrokkenen bereid en in staat zijn zich in te zetten. De redenen om de hulp te aanvaarden kunnen divers zijn. De motivatie kan vooral intrinsiek of extrinsiek van aard zijn. Ook de mogelijkheden van de betrokkenen en hun netwerk verschillen. Door direct en in samenwerking met betrokkenen en ketenpartners veiligheidsafspraken en hulpverleningsafspraken te maken, wordt vaak duidelijk wat de bereidheid en de mogelijkheden van betrokkenen zijn.

Het gaat dus om situaties waarin hulpverleners hulp bieden bij zorgen over onveiligheid én waarin:

- deze hulp wordt afgehouden en/of
- de inzet van het (gezins-)systeem en betrokkenen onvoldoende (in beeld) is.

Afweging 5: resultaat

Leidt de hulp binnen aanvaardbare of de afgesproken termijn tot de noodzakelijke resultaten ten aanzien van veiligheid en/of (herstel van) welzijn van alle betrokkenen?

- Nee: Meld - zo mogelijk na informeren en toestemming betrokkenen - (opnieuw) bij Veilig Thuis.
- Ja: Afspraken over het volgen van toekomstige (on)veiligheid met betrokkenen samenwerkingspartners.

Professionele norm 3:

Het melden van (vermoedens van) kindermishandeling is de professionele norm indien een professional hulp biedt of organiseert om een cliënt te beschermen tegen (het risico op) kindermishandeling en de professional constateert dat de onveiligheid niet stopt of zich herhaalt.

In deze afwegingsvraag staan de effecten van hulp bij (dreigende) kindermishandeling en/of huiselijk geweld centraal. Voorwaarde voor het organiseren van hulp is dus dat afgesproken is wie de verantwoordelijkheid op zich neemt om (de effecten van hulp) te monitoren. De beantwoording van deze afwegingsvraag leidt tot een melding bij Veilig Thuis indien wordt vastgesteld dat hulp onvoldoende resultaat oplevert: (het risico op) onveiligheid duurt voort, onveiligheid herhaalt zich of hulp stagneert. Het gaat dus om situaties waarin:

- Hulpverleners hulp bieden bij zorgen over onveiligheid én de hulp binnen de gewenste termijn niet leidt tot de noodzakelijke resultaten ten aanzien van de veiligheid en het welzijn van de betrokkenen (en/of de ontwikkeling van minderjarigen).
- De problematiek ernstiger of groter blijkt dan verwacht. De uitvoering van het veiligheids- en/of hulpverleningsplan is vastgelopen.

Om deze laatste afwegingsvraag zorgvuldig te beantwoorden is het nodig dat binnen de hulp die professionals bieden, duidelijk is afgesproken met betrokkenen uit het (gezins-)systeem en met andere hulpverleners met wie wordt samengewerkt, aan welke doelen en resultaten wordt gewerkt. Hoe en door wie wordt vastgesteld of de veiligheid voldoende is bereikt? Hoe wordt de veiligheid gemonitord en gedurende welke periode? Wanneer sprake is van een acuut onveilige situatie of structureel onveilige situatie is het van belang dat, na het doen van een melding bij Veilig Thuis in de eerste plaats met Veilig Thuis duidelijk is besproken en afgesproken wat de termijn is (in dagen, weken of maanden) waarbinnen specifiek genoemde resultaten ten aanzien van de veiligheid behaald moeten zijn. Veilig Thuis zal bij iedere melding op passende wijze, bij voorkeur schriftelijk, aan de professional terugkoppelen wat met de melding is/wordt gedaan ten behoeve van diens dossier.

6. Als zorgen blijven bestaan.

Als zorgen blijven nadat u betrokkene(n) heeft toegeleid naar hulpverlening:

- Wanneer u betrokkene(n) heeft toegeleid naar hulp, dan is het van belang om betrokkene(n) te blijven volgen. Als de signalen en zorgen blijven bestaan of zich opnieuw voordoen, komt u opnieuw in actie. U checkt of de gemaakte afspraken zijn nagekomen en wat het resultaat daarvan is. U doorloopt de meldcode nogmaals en indien de signalen en zorgen blijven bestaan, besluit u bij stap 5 nogmaals om opnieuw toe te leiden naar hulp of een melding bij Veilig Thuis te doen. Indien u opnieuw toe leidt naar hulp, is het van belang dat de afspraken die worden gemaakt zo duidelijk zijn dat betrokkene(n) ook daadwerkelijk bij de hulp aankomen en deze aanvaarden. Als u hierover twijfelt, neemt u altijd contact op met Veilig Thuis.
- Wanneer de (reeds bestaande) hulp niet voldoende blijkt te zijn, dan bespreekt u dit met betrokkene(n). U kunt dan met Veilig Thuis contact opnemen om de signalen te wegen en te besluiten of een melding gewenst is. Indien u een melding gaat doen, kunt u bij betrokkene(n) aangeven dat uw zorgen blijven bestaan en u kondigt aan dat u een melding bij Veilig Thuis gaat doen.

Indien zorgen blijven na een melding bij Veilig Thuis:

- Als het goed is neemt Veilig Thuis na enige tijd contact met de melder op om u te laten weten welke acties er zijn genomen en welke afspraken er zijn gemaakt. Indien u geen terugkoppeling krijgt van Veilig Thuis kunt u ook zelf contact met hen opnemen.
- Ook nadat u gemeld hebt, blijft u betrokkene(n) volgen. Wanneer zorgen blijven bestaan of wanneer er zich opnieuw signalen van huiselijk geweld voordoen, dan komt u opnieuw in actie. U neemt zo spoedig mogelijk contact op met Veilig Thuis en bespreekt dat u (nog altijd / opnieuw) signalen opmerkt. U kunt het advies krijgen nogmaals een melding te doen. Als dit het geval is, geeft u bij betrokkene(n) aan dat u nogmaals een melding doet.

Indien betrokkene(n) hulp weigeren:

- Wanneer u signalen van huiselijk geweld waarneemt en betrokkene(n) weigeren hulp, dan doet u altijd een melding bij Veilig Thuis. U geeft bij betrokkene(n) aan dat u een melding doet.

Indien betrokkene(n) verhuist naar een andere woonplaats:

- Wanneer u signalen van huiselijk geweld waarneemt en betrokkene(n) verhuist naar een andere gemeente, dan kunt u met toestemming van betrokkene(n) contact opnemen met uw collega (organisatie) in de nieuwe woonplaats.
- Wanneer betrokkene(n) geen toestemming geven voor overdracht, dan doet u een melding bij Veilig Thuis.

Indien betrokkene(n) al bij Veilig Thuis bekend zijn, dan neemt Veilig Thuis contact op met Veilig Thuis in de nieuwe woonplaats en draagt de informatie over.

7. Bodemeisen; vereisten voor het organiseren of bieden van goede hulp

Waar moet goede hulp aan voldoen?

- Er is voldoende zicht op (on)veiligheid.
- Er is voldoende zicht op onveilige gebeurtenissen in het verleden (waaronder eerdere meldingen).
- Alle betrokken beroepskrachten hebben de focus op het stoppen van geweld en een (duurzaam) herstel van de veiligheid.
- Er wordt gewerkt aan het herstel van directe veiligheid en het wegnemen van de oorzaken van geweld. Hulp is gericht op het versterken van de veerkracht en het herstel van de schade die is veroorzaakt door (de dreiging van) huiselijk geweld en/of kindermishandeling bij de betrokkene(n).
- Er is sprake van een gezamenlijke analyse en plan met doelen en evaluatiemomenten van de beroepskrachten.
- Dit plan is op maat gemaakt met alle betrokkenen binnen het gezin of huishouden, waarbij de doelen van begeleiding en/of hulpverlening helder zijn gesteld.
- Indien meerdere beroepskrachten betrokken zijn, zijn er afspraken over samenwerking en casusregie op de veiligheid (en multidisciplinaire) hulpverlening.

8. Dossiervorming

In welk dossier worden de gegevens vastgelegd?

U werkt met een leerling dossier:

Dan worden de stappen van de meldcode daarin vastgelegd.

Wie legt de gegevens vast in het leerling dossier?

Degene die de stappen van de meldcode zet, is zelf verantwoordelijk voor het vastleggen van deze stappen. Is er in de meldcode van de school onderscheid gemaakt tussen professionals die alleen een signalerende taak hebben en professionals die ook de overige stappen zetten, dan zijn de professionals die de vervolgstappen zetten verantwoordelijk voor het vastleggen van de stappen. De signalen die aanleiding vormen voor het zetten van de vervolgstappen worden in goed overleg met de signalerende professional vastgelegd.

Hoe legt u op een zorgvuldige manier informatie vast?

- Wees feitelijk, sluit aan bij wat u hebt gehoord en gezien of waargenomen en vermijd onmiddellijke interpretaties of oordelen.
- Vermeld de bron bij informatie van anderen.
- Leg ook beschermende factoren of signalen die het vermoeden weerspreken vast.
- Leg de reactie van de betrokkenen vast, ook (of juist) als u het niet met hen eens bent.
- Zorg, als er sprake is van een mening of een hypothese, voor voldoende onderbouwing door feiten en blijf binnen uw eigen deskundigheidsterrein.
- Leg medische diagnoses alleen vast als ze zijn vastgesteld door een deskundige professional.

Mag u gegevens over een ander dan de betrokkene vastleggen?

Ja, als dat noodzakelijk is voor het signaleren van het geweld of de mishandeling of voor het zetten van de volgende stappen. Informatie over ouders, en eventueel van broertjes en zusjes van een leerling zal bijna altijd vastgelegd moeten worden in verband met vermoedens van kindermishandeling.

Informatie over (ex-)partners en (ex-)echtgenoten die een betrokkene verstrekt, kan eveneens worden vastgelegd voor zover deze informatie noodzakelijk is voor het zetten van de stappen. Beperk u hierbij tot het strikt noodzakelijke, bewaak bronvermelding zodat duidelijk is wie de informatie heeft gegeven en zorg ervoor dat ook uit uw aantekeningen blijkt of u zelf contact hebt gehad, zelf iets hebt vastgesteld of dat de informatie over de (ex-)partner afkomstig is van de betrokkene.

In welke uitzonderlijke gevallen kunnen deze rechten worden beperkt?

Bij wijze van uitzondering kunnen de rechten ten aanzien van het dossier worden beperkt.

Beperking is mogelijk:

- Vanwege concrete aanwijzingen dat door inzage en afschrift de veiligheid van de betrokkene, een gezinslid of die van anderen kan worden bedreigd.
- De beperking op het inzagerecht wordt ingegeven door de veiligheid van de leerling.
- Vanwege privacybelangen van een ander dan degene die om inzage verzoekt.

Beperking van de rechten van gezagsouders

- Als ouders rechten van hun kinderen uitoefenen, kunnen deze rechten, bij wijze van uitzondering, worden beperkt vanwege zwaarwegende belangen van het kind.

Welke informatie legt u vast?

Stappen	Leg vast
Stap 1	<ul style="list-style-type: none">• de feitelijke signalen waardoor zorg en/of het vermoeden van huiselijk geweld ontstaat.
Stap 2	<ul style="list-style-type: none">• wie er om advies is/zijn gevraagd.• hoe het advies luidt.• waarom er eventueel is afgeweken van de adviezen.
Stap 3	<ul style="list-style-type: none">• met wie een gesprek is gevoerd over de signalen.• de reactie van de betrokkene en/of de ouders/wettelijk vertegenwoordiger op deze signalen.• de afspraken die zijn gemaakt over een eventueel vervolg.• indien een melding is aangekondigd, de reactie op deze melding.• indien is besloten om geen contact over de signalen te hebben, voeg dan de redenen voor dit besluit
Stap 4	<ul style="list-style-type: none">• de weging die is gemaakt op basis van de beschikbare informatie.• de inhoud van het advies dat eventueel is ingewonnen.
Stap 5	<ul style="list-style-type: none">• het toe leiden naar passende hulp.• het besluit of er een melding wordt gedaan en de inhoud van de melding.• de afspraken die daarover zijn gemaakt.
NB Wanneer u besluit te stoppen met het doorlopen van de stappen, dan legt u dit ook vast in het dossier. Geef daarbij aan waarom u dit hebt besloten.	

Bijlage 1: Wettelijke verplichtingen van de organisatie

Verantwoordelijkheid

- In de Meldcode dient de school vast te leggen wie binnen de school de stappen doorloopt. Bijvoorbeeld een leerkracht die de signalen bespreekt met de intern begeleider, zorgcoördinator/aandachtsfunctionaris van een school. Daarnaast moet de organisatie in de Meldcode vastleggen wie eindverantwoordelijk is voor de beslissing om wel of geen melding te doen.

Vertrouwelijke informatie

- Beschrijf hoe de organisatie omgaat met vertrouwelijke informatie. Wij verwerken data en gegevens van leerlingen, ouders en medewerkers overeenkomstig de voorwaarden die daaraan worden gesteld in de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG). Wij zijn er verantwoordelijk voor dat alle persoonsgegevens op een behoorlijke en zorgvuldige wijze worden verwerkt in overeenstemming met de AVG. Persoonsgegevens worden met de grootst mogelijke zorgvuldigheid behandeld en beveiligd. De informatie waar het in deze meldcode om gaat, wordt in ParnasSys beschreven. Dit is volgens de AVG richtlijnen beveiligd.

Documenteren

- Beschrijf hoe en waarin er binnen de Meldcode wordt gedocumenteerd. Elke stap van de meldcode staat in ParnasSys beschreven onder de notitie categorieën van de leerling

Instructie gebruik Kindcheck

- De Kindcheck is onderdeel van de Wet Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling. Doel van de Kindcheck is om meer kinderen in beeld te brengen die ernstig risico lopen mishandeld of verwaarloosd te worden door de situatie waarin hun ouder(s) verkeert of verkeren. De Kindcheck vindt plaats in **stap 1 van de Meldcode**.
- De Kindcheck geldt voor alle beroepskrachten die onder de Wet verplichte Meldcode vallen. De Kindcheck is gericht op beroepskrachten die contacten hebben met volwassen cliënten en niet met hun (klein-)kinderen, en daarom ook niet beschikken over kindsignalen.
- De Kindcheck is in alle gevallen aan de orde waarin de beroepskracht zich, vanwege de ernstige situatie van zijn volwassen cliënt, zorgen maakt over mogelijk aanwezige minderjarige kinderen. De Kindcheck geldt als een beroepskracht meent dat er, vanwege de toestand van zijn volwassen cliënt, risico's zijn op ernstige schade voor kinderen of een bedreiging van de veiligheid van kinderen die afhankelijk zijn van de zorg van cliënt. Zo geldt de Kindcheck bijvoorbeeld in geval van een ernstige (chronische) depressie, zware verslaving, (dreigende) huisuitzetting, geweld tussen huisgenoten, suicidepoging.

NB:

Ook het contact met een adolescent waarbij de beroepskracht zich zorgen maakt over eventueel aanwezige broertjes en zusjes in het gezin kan aanleiding zijn voor het uitvoeren van de Kindcheck; De Kindcheck geldt ook voor zwangere vrouwen.

Heeft u twijfels over de veiligheid van de kinderen? Dan doorloopt u de stappen van de Meldcode. U legt eerst vast door welke signalen bij de ouder u twijfelt over de veiligheid van de kinderen. Daarna volgt u de verdere stappen van de Meldcode die ervoor zorgen dat er ook verder onderzoek plaatsvindt en dat er, zo nodig, passende hulp komt.

Deskundigheid eerge relateerd geweld/meisjesbesnijdenis

- Er gelden specifieke aandachtspunten als er sprake is van (een vermoeden van) eerge relateerd geweld. Zo dient men in deze zaken altijd een deskundige te raadplegen, omdat het collectieve

karakter van deze vorm van geweld specifieke expertise vraagt. U kunt een op het gebied van eerge relateerd geweld deskundige raadplegen van Veilig Thuis.

Bij acute bedreiging van de veiligheid worden de stappen versneld, zo nodig binnen een uur. Denk hierbij aan (vermoedens van) een gedwongen huwelijk, achterlating, eerwraak die op (zeer) korte termijn dreigen plaats te vinden. Niet ingrijpen kan leiden tot moeilijk of niet omkeerbare situaties. Neem in dergelijke gevallen direct contact op met een aandachtsfunctionaris eerge relateerd geweld van Veilig Thuis.

Informatie over meldrecht in relatie tot beroepsgeheim

- Het beroepsgeheim of de zwijgplicht is een belangrijke voorwaarde voor effectieve hulpverlening. De vertrouwensrelatie met de leerling en/of verzorgers is van wezenlijk belang. Toch kunnen er situaties zijn waarin de problematiek zo ernstig is dat het doorbreken van het beroepsgeheim noodzakelijk is.

Meldrecht

- De regels voor het verbreken van het beroepsgeheim gelden voor alle situaties waarin een leerling zich in een ernstige situatie bevindt. Bij een vermoeden van kindermishandeling of huiselijk geweld is dit in een meldrecht vastgelegd in de Wet maatschappelijke ondersteuning (art. 5.2.6 Wmo). Dit biedt iedere beroepskracht met een beroepsgeheim of een andere zwijgplicht het recht om een vermoeden van kindermishandeling of huiselijk geweld bij Veilig Thuis te melden. Ook als de verzorger en/of leerling daar geen toestemming voor geeft. Daarnaast biedt het meldrecht beroepskrachten de mogelijkheid om informatie over een leerling en/of verzorger te verstrekken als Veilig Thuis daarbij in een onderzoek naar vraagt.

NB: Het wettelijk meldrecht geldt ook als er alleen meerderjarigen bij het huiselijk geweld zijn betrokken.

NB: Voor een zorgvuldige besluitvorming is het noodzakelijk dat de beroepskracht de situatie, voordat hij zijn besluit neemt, bespreekt met een deskundige collega en zo nodig ook (op basis van anonieme leerling gegevens) advies vraagt aan Veilig Thuis. Verder is het van belang dat de aanwezigheid van voldoende relevante feiten of signalen en zorgvuldige verzameling van deze feiten en signalen aantoonbaar is (***kinddossier***), en dat er een zorgvuldige en concrete afweging van belangen is geweest. Alle stappen van de meldcode zijn zorgvuldig doorlopen, en de gesprekken met de betrokkene(n) zijn gevoerd.

Verwijsindex risicjongeren

- De school moet zijn medewerkers op de hoogte stellen van de meldingsprocedure (registratie) voor de Verwijsindex risicjongeren. Dit geldt alleen voor organisaties die bevoegd zijn een melding te doen in dit systeem.

Bijlage 2: Verdeling van verantwoordelijkheden

Competentieprofiel 1. Signaalverantwoordelijk

Functies:

- Professionals, vrijwilligers, stagiaires

Verantwoordelijkheden:

- Wanneer je signalen ziet, hoort, ruikt of voelt van (dreigend) huiselijk geweld of kindermishandeling, volg je de stappen 1 en 2 van de meldcode.

Competentieprofiel 2: Signaal-, bespreek- en handel- verantwoordelijk

Functies:

Professionals

Verantwoordelijkheden:

- Wanneer je signalen ziet, hoort, ruikt of voelt van (dreigend) huiselijk geweld of kindermishandeling, volg je de stappen 1 t/m 5 van de meldcode en gebruik je het afwegingskader.

Verantwoordelijk voor het besluit in stap 5 voor het al dan niet doen van een melding is:

- Functionaris die, gelet op zijn taken en verantwoordelijkheden, verantwoordelijk is voor de beslissing om al dan niet een melding te doen.

NB: Deze functionaris moet ook in stap 5 worden genoemd als degene die binnen de organisatie beslist over zelf hulp bieden of een melding doen].

Competentieprofiel 3. Signaal-, Bespreek- en Adviesverantwoordelijk

Functies:

- Aandachtsfunctionaris en adviserende professionals zoals staffunctionarissen en gedragswetenschappers.

Verantwoordelijkheden:

- Je adviseert, coacht en steunt professionals bij het volgen van de stappen van de meldcode. Een professional kan een beroep doen bij vragen of dilemma's over het inzetten en volgen van de meldcode. Wanneer een collega advies vraagt analyseer je gezamenlijk de situatie en adviseer je over de te volgen stappen. Je geeft ook advies indien het nodig is om de situatie op of af te schalen. Indien de collega behoefte heeft aan vervolgadvisie, bied je dit aan en maakt hier afspraken over.

Je biedt steun en nazorg indien de collega ook emotioneel wordt geraakt door de situatie.

Naast deze adviestaak heb je ook een adviserende taak bij het implementeren en borgen van de richtlijnen en meldcode zoals beschreven worden in deze werkinstructie. Je adviseert directie, management en bestuur hierover.

Competentieprofiel 4. Implementeer- en borgverantwoordelijk

Functies:

- Manager en directie.

Verantwoordelijkheden:

- Je bent verantwoordelijk voor een goede implementatie en borging van de meldcode, richtlijnen en werkinstructie binnen de organisatie.
- Vervolgens ben je verantwoordelijk dat alle medewerkers de meldcode kennen en hanteren,

Bijlage 3: Professionele normen

Het doen van een melding bij Veilig Thuis van (vermoedens van) huiselijk geweld en/of kindermishandeling is een professionele norm en wordt als zodanig noodzakelijk geacht:

Professionele norm 1:

In gevallen van acute en/of structurele onveiligheid.

Professionele norm 2:

In andere gevallen waarin de professional meent dat hij, gelet op zijn competenties, verantwoordelijkheden en professionele grenzen, in onvoldoende mate effectieve hulp kan bieden of kan organiseren bij (vermoedens van) kindermishandeling en/of huiselijk geweld.

Professionele norm 3:

Wanneer de professional die hulp biedt of organiseert om betrokkenen te beschermen tegen (vermoedens van) kindermishandeling en/of huiselijk geweld, constateert dat de onveiligheid niet stopt of zich herhaalt.

Bijlage 4: Definities en voorbeelden acute, structurele onveiligheid en disclosure

In samenspraak met Veilig Thuis zijn standaard definities en voorbeelden opgesteld. Deze voorbeelden zijn gericht op de praktijk van het onderwijs, bijvoorbeeld: basisonderwijs, voortgezet onderwijs, speciaal onderwijs en leerplicht.

Acute onveiligheid

Definitie	Een persoon is in direct fysiek gevaar, diens veiligheid is de komende dagen niet gegarandeerd en hij of zij heeft direct bescherming nodig.
Toelichting	Bij het afwegen van signalen van huiselijk geweld en/of kindermishandeling schat een beroepskracht allereerst en voortdurend in of een betrokkene acuut (levens)gevaar loopt. Dit betreft de aanwezigheid van fysiek of seksueel geweld (met of zonder letsel) of, in geval van zorgafhankelijke kinderen of (oudere) volwassenen, de afwezigheid van de meest basale verzorging (waaronder eten, drinken, kleding en onderdak) maar bijvoorbeeld ook het onnodig toedienen van medicijnen of het verrichten van onnodige zorg.
Voorbeelden	<ul style="list-style-type: none">• Door geweld toegebrachte verwonding die medische behandeling behoeft.• (Ernstig) letsel met een vermoeden dat dit is toegebracht, of een poging daartoe.• Poging tot verwurging.• Wapengebruik.• Geweld tijdens de zwangerschap.• (Vermoeden van) seksueel misbruik of seksueel geweld of seksuele exploitatie van kinderen jonger dan 18 jaar.• Acute bedreiging om zichzelf of een naaste (waaronder (ex)-partner, kinderen of familielid) te doden, ernstig letsel toe te brengen of hun vrijheid te benemen (familiedrama, eerwraak, vrouwelijke genitale verminking).• Onthouden van zorg die acuut de gezondheid bedreigt van -9 maanden tot + 100 jaar, waaronder het onthouden van voedsel.• Als een ouder/verzorger (medische) klachten/aandoeningen bij een kind verzint/aandikt, (medische) onderzoeksgegevens betreffende bij het kind bestaande klachten en afwijkingen vervalst of in het kader van een onderzoek selectief verstrekt of (medische) klachten en afwijkingen bij het kind daadwerkelijk veroorzaakt.• Vrijheidsbeperkende maatregel voor pleger loopt af zonder dat er afdoende veiligheidsmaatregelen genomen zijn.• Acuut onveilige situatie bestaat of zorg dreigt weg te vallen vanwege suïcidepoging, automutilatie, acuut psychiatrisch beeld, intoxicatie door alcohol of drugs.• Noodgedwongen vlucht van huis door (dreiging van) huiselijk geweld en/of kindermishandeling.• Een minderjarig kind dat alleen gelaten wordt in huis zonder toezicht en verzorging van een volwassene.• Minderjarigen die opgesloten worden in huis en onthouden worden van eten en drinken.• Minderjarigen die met een alleenstaande ouder leven, waarbij deze ouder een acute psychose krijgt.

Structurele onveiligheid

Definitie	Er is sprake van herhaling of voortduren van onveilige situaties of van geweld.
Toelichting	Een voorgeschiedenis van huiselijk geweld of kindermishandeling is de belangrijkste voorspeller voor voortduren van onveiligheid (daderschap en slachtofferschap) in de toekomst. In de afweging of sprake is van structurele onveiligheid is ten minste over de volgende factoren informatie nodig: herhaling van geweld /onveiligheid, oudersignalen en eventuele kindsignalen/signalen van slachtoffers.
Voorbeelden	<ul style="list-style-type: none">• Minderjarigen die opgroeien bij ouders met zodanig ernstige problematiek ten gevolge van verstandelijke beperking, middelenverslaving, psychische problematiek dat de fysieke en emotionele veiligheid van het kind bij herhaling en/of voortdurend wordt bedreigd en de ontwikkelmogelijkheden van deze minderjarigen structureel ingeperkt worden.• Ernstige verwaarlozing die voor jonge opgroeiende kinderen blijvende schade kan veroorzaken.• Minderjarigen die een hoog schoolverzuim hebben.• Minderjarigen die stelselmatig getuige zijn van huiselijk geweld.• Minderjarigen die geregeld fysiek mishandeld worden.• Psychische en/of fysieke mishandeling door escalerende vormen van langdurige stalking in partnerrelaties.
Disclosure	
Definitie	Slachtoffers die uit zichzelf een beroepskracht om hulp vragen of zich uiten bij (mogelijk) huiselijk geweld en/of kindermishandeling.
Toelichting	Wanneer een slachtoffer, kind of volwassene, uit zichzelf een beroepskracht om hulp vraagt bij mogelijk huiselijk geweld en/of kindermishandeling of zich hierover uit, zonder hulp te vragen, betekent dit veelal dat het (minderjarige) slachtoffer een acute crisis ervaart en vreest voor de veiligheid en/of het welzijn van zichzelf of gezinsleden. Het met onvoldoende voorbereiding met de ouders/pleger(s) bespreken van de (door het slachtoffer) geuite zorgen kan leiden tot (verergering van) situaties van acute of structurele onveiligheid. Dit geldt uitdrukkelijk ook voor specifieke vormen van huiselijk geweld zoals (ex-)partnerstalking, huwelijksdwang, eerge relateerd geweld en ouderenmishandeling. Een professionele norm tot melden betekent in dit geval zorgvuldige afstemming over de vervolgacties tussen de beroepskracht, Veilig Thuis en het slachtoffer.
Voorbeelden	

Bijlage 5: Participatie van kinderen

Voor kinderen die mishandeld, verwaarloosd of seksueel misbruikt worden, is het essentieel dat zij gezien en gehoord worden door volwassenen in hun omgeving die (professioneel) betrokken zijn en die zij vertrouwen

Om de participatie van kinderen op te nemen in uw meldcode zijn de negen opgestelde actiepunten uit de *“Handreiking Participatie van kinderen in de Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling”* (VWS, 2018) omgezet in concrete vragen.

1. Termen

In uw meldcode wordt gesproken over client, de ouder en kind. In stap 3 wordt het kind expliciet als gesprekspartner benoemd.

2. Informatie over het proces

Beschrijf hier wie er informatie geeft aan het kind over:

- Wie wat aan het doen is.
- Waarom diegene dit aan het doen is.
- Wanneer dit gebeurt.
- Wat de zorgen zijn.
- Welke besluiten er genomen worden, door wie, over wat en wanneer.
- Wanneer er terugkoppeling is van bijv. Veilig Thuis en waarover.
- Mogelijkheden voor het kind voor participatie, meedenken, mening geven.
- Recht op klacht of verzet.

Als eerste geeft de leerkracht vanuit zijn vertrouwensrelatie informatie aan de leerling. De internbegeleider schuift hier bij aan en informeert samen met de leerkracht het kind over de bovenstaande onderwerpen.

3. Informatie over veilig opgroeien

Beschrijf hier hoe en wie het kind informeert over wat veilig opgroeien is.

- Hoe en wie geeft de informatie aan kinderen over hun recht om veilig op te groeien?
- Wat is een normale omgang tussen ouder en kind?
- Hoe gaat u een kind *ontschuldigen*?

De intern begeleider en/of de leerkracht vertellen de leerling/het kind, passend bij de leeftijd van het kind, hoe een normale omgang tussen een ouder en zijn kind eruit moet zien en hoe een ouder voor een kind dient te zorgen.

4. Recht op eigen mening

Beschrijf hier hoe en wie het kind informeert over het recht om betrokken te worden, het recht op een eigen mening te geven en de mogelijkheden daarvan.

De leerkracht en/of intern begeleider informeren het kind over zijn rechten. Zij vertellen hem dat hij het mag aangeven, als hij het ergens niet mee eens is. Dat hij altijd mag vertellen wanneer hij iets niet begrijpt of meer informatie over iets wilt.

5. Vragen en luisteren naar de visie van het kind

Beschrijf hier hoe en wie er bij het kind informeert en luistert naar de visie van het kind?

Denk hierbij aan:

- De mening van het kind over bestaande zorgen.
- De door het kind geopperde oplossingen.
- De mening over voorgestelde beslissingen.

De leerkracht en/of intern begeleider informeert en luistert naar de visie van het kind.

6. De mening van het kind in de besluitvorming

Beschrijf hier wie, hoe en wanneer de mening van het kind wordt gevraagd over de besluitvorming. Beschrijf hoe de mening van het kind meegenomen wordt in de besluitvorming.

De mening van het kind is zeer belangrijk in het gesprek. Bij situaties waarbij de veiligheid van het kind echter niet gegarandeerd kan worden, zal de intern begeleider en de leerkracht de mening beluisteren en serieus nemen en vervolgens altijd stappen zetten om de veiligheid te waarborgen.

7. Route bij disclosure

Beschrijf hier in het geval van disclosure, hoe en wie de route bespreekt met het kind. Bijvoorbeeld: direct contact met Veilig Thuis en samen vervolgstappen bepalen.

De intern begeleider en de leerkracht bespreken met het kind alle stappen: het direct contact met Veilig Thuis en de vervolgstappen (zoals gesprekken en instanties die dan in de gezinssituatie over de vloer komen).

8. Steun

Beschrijf hier hoe er na een overdracht en/of melding, steun wordt geboden aan het kind. Hoe wordt dit met het kind besproken? Hoe en wie houdt hierover contact met Veilig Thuis en eventuele (andere) hulpverlening.

De intern begeleider houdt contact met Veilig thuis en andere instanties. De leerkracht en de intern begeleider zorgen dat er na de melding of overdracht steun wordt geboden aan de leerling. Dit kan bijv. door middel van gesprekken, de mogelijkheid tot activiteiten waar de leerling behoefte aan heeft. Dit wordt afgestemd op het individuele kind.

9. Tips voor gesprek

Beschrijf hier hoe er wordt verwezen naar kwalitatieve gesprekstips. Bijvoorbeeld naar de "Handreiking Participatie van kinderen in de Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling" (VWS, 2018)

Naast bovenstaande handreiking hierbij wat algemene tips voor een gesprek met kinderen:

- Ga apart met het kind in gesprek. Je kunt al vanaf heel jonge leeftijd met een mishandeld of verwaarloosd kind over zijn of haar problemen praten.
- Schend het vertrouwen van een kind niet. Doe niks zonder het kind te laten weten wat je gaat doen. Neem besluiten mét het kind, informeer het kind, betrek het kind.
- Praat met een kind in een ruimte waar jullie niet steeds gestoord kunnen worden of waariedereen naar binnen kan kijken. Probeer schuin naast het kind te zitten, zodat het kind je niet steeds aan hoeft te kijken. Het is vreselijk spannend iets naars te vertellen aan iemand die je niet (zo goed) kent en dan ook nog diegene aan te moeten kijken.
- Of ga samen iets doen: een spelletje, een tekening maken. Ook dat maakt het gesprek minder spannend.
- Blijf als professional jezelf, een mens: word geen wandelend protocol of een professional op de automatische piloot. Behandel een kind nooit als 'casus', als 'zaak' of als 'cliënt/patiënt'. Kinderen voelen feilloos aan of zij te maken hebben met een volwassene die er écht voor hen wil zijn of niet.
- Wees eerlijk en oprecht, geef aan als je iets niet weet of je verlegen met de situatie voelt.
- Vind het gesprek met dit kind 200% de moeite waard!
- Geef het kind een eerlijke kans om zijn verhaal te doen, laat je (dis)loyaliteitsgevoelens over de ouders achterwege. Het kind mag ouders diskwalificeren, jij niet. Maak hierin verschil tussenpersoon en gedrag.
- Wees open en ontspannen in je houding, stel niet te veel vragen achter elkaar, geef het kind de kans te bedenken hoe en wat hij wil vertellen.

- Stel open vragen, of reageer met “wat gebeurde er toen, of wat dacht je toen, wat vond je ervan”. Probeer gevoelsvragen te vermijden. Het kan voor een kind dan heel dichtbij komen. Daarnaast weten kinderen heel vaak niet hoe zij zich voelden op zo’n moment, ze proberen juist vaak niets te voelen.
- Geef bij start van het gesprek aan dat je allerlei vragen zult stellen, maar dat jij het antwoord niet weet. Als het kind iets niet weet, dan mag het dat zeggen. Je wilt ook dat het kind je verbetert als je iets verkeerd zegt en dat hij of zij het zegt als ze iets niet snappen van wat je zegt.